

NAPADI NA CIO IZ DVEH RAZLIČNIH SI TABOROV

AMERIŠKO UNIJSKO GIBANJE V PROCESU RAZČIŠČEVANJA

Predsednik unije mašinistov priliva olje na ogenj fašistične propagande

Tekma A. F. of L. v organiziranju tistih delavcev za katere se doslej ni hotela brigati

A MERIŠKO industrialno bojišče je čezdalje bolj razplameno. Ker so se neodvisne jeklarske korporacije trdno upirale priznati unijo jeklarskih delavcev, katera je pridružena k CIO, je morala delavce pozvati v stavko, da si s tem sredstvom izvojuje svoje pravice. Nad sto tisoč delavcev v petih državah je bilo prizadetih. Korporacijam je v boju proti delavcem prišla takoj na pomoč policija, šerifi, sodniki in seveda časopisje, katerega kontrolirajo. Vzlic temu se vladni posredovalci nadajo, da bo sporazum dosežen ta

Račune jim je najbrže prekrižala čikaška polica, ki je prošlo nedeljo stavkarje silovito napadla. Stirje delavci so bili od policije ubiti in nad sto so jih pretepi toliko, da so nezavestne prepeljal v bolnišnico. Nekaterim so polomili noge ali roke, in enemu so izbili oko. Trem ali štirim so prebili črepino in ne bodo nikdar več sposobni za težko delo, tudi ako ozdravijo. Malo kje je polica tako navdušena braniti "RED IN MIR" ter "PRIVATNO SVOJINO", kakor v Chicagu. Ako se bi znali delavci v tem mestu iz tega kaj naučiti, bi pristopili v SVOJO stranko in POMEDLI raketirje in petoliznike korporacij iz podlitičnih uradov.

Henry Ford nadaljuje s pomočjo svoje milijardne imovine s propagando proti uniji avtih delavcev in proti unijam v splošnem.

Fansteel korporacija v Waukeganu, ki je s pomočjo plinskih bomb in stotine posebnih deputijev pod šefirov komando razbila stavko svojih delavcev, se upira preiskavi vladnih zastopnikov in zavlačuje njihov odlok z apeli direktno na vladni posredovalni odbor v Washingtonu. Medtem njeni odslavljeni delavci žive v pomanjkanju. Hrano jim oskrbuje ženski pomorski odbor (Slovenec) v Slovenskem narodnem domu v Waukeganu. Prošla konvencija SNPJ je prispevala v ta namen \$75 in waukeganska društva te jednote so zbrala par sto dolarjev, ostale vse, ki so že pošle, pa so zbrale druge organizacije in posamezniki. Za strelje stavke pri Fansteel je porabil okraj Lake \$5,000 za plinske bombe in \$8,000 za najetje "posebnih" deputijev. Eden stavkarjev, oče dveh otrok, je zblaznel pod plino in batin. Poslan je bil v umobolnicu.

William Green je ukazal čikaški in newyorkski delavski federaciji, da morata izključiti vse tiste lokalne unije, katerih podpirajo CIO. Tako dobiva razkol čimvečje dimenzije. Eksekutiva A. F. of L. je poslala apel na vse pridružene unije, da naj prispevki, ki ga plačujejo federaciji, zvišajo z enega na dva centa od člana. To bi pomenilo zanjo \$35,000 dodokrov več na mesec in vso to vsoto bo federacija porabljala za najetje organizatorjev v boju proti CIO in za jačanje svojih unij. Eksekutiva AFL se je zdaj izjavila tudi za industrialne unije povsod, kjer jih delavci "žeče". Sklenila je podvzeti organizacijsko kampanjo celo med agrikulturnimi delavci, dalje med delavci na oljnih poljih, v tekstilni industriji in v vseh drugih, v namenu, da sabotira delo odbora za industrialno organizacijo, kateri je pričel z akcijo za industrialne unije v masnih industrijah zato, ker se AFL vzlič večletnemu urgiranju ni hotel lotiti te naloge. A. O. Wharton, predsednik unije mašinistov in eden izmed glavnih vodij AFL, je poslal odbornikom svojih lokalov pismo, v katerem jih poziva v nekompromisnem boju proti CIO. V tem pismu pravi, da je CIO drhal slugerjev (pretepečev), komunistov, "soap-boxerjev" (uličnih govornikov), "bumov" iz navade, izključenih članov strokovnih unij,

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Florida varuje enakopravnost vsaj v enem slučaju

Družava Florida je absolutno proti enakopravnosti, kadar delavci vprašajo zanje. Celo najhujše uniske aktivnosti zatre s silo. Toda, ko se je šlo v njeni legislaturi za "alimony", je bil sprejet zakon, ki pravi, da ga morajo razporočene ženske plačevati svojim bivšim možem, ako so premožnejše, kakor oni. Sprejet je bil v interesu imovitih moških, ki se že v letih zaljubijo v mlada dekle, jih poroče, nato pa mlada žena pridobi moža, da prepiše nanož čimveč imovine. Ko ga oguli, ga toži za ločitev in starci bedak je brez sredstev. V bodoče bodo prejemali "alimony".

Družave, ki so prišle iz zadnje vojne najmočnejše, so danes prešibke, da si bi upale za pesti se v drugo. — "A. G."

EDINI, KI JE OSTAL PRI ŽIVLJENJU

Na sliki je deček, ki pričujejo lojalističnim vojakom o grozotah na pada fašističnih letalcev na mesto Sietano v Španiji. Hija, v kateri je stanoval s svojimi starši, brati in sestrami — devet po številu — je bila zadata in porušena. Ta deček je edini, ki so ga dobili živega iz razvalin. Siroto, kakor je on, poslužuje lojalisti največ v otroška taborišča v Franciji, katera vzdržujejo francoski delavci.

UNIJA PROGRESIVNIH RUDARJEV SI ISČE ZASLOMBE V A. F. OF L.

Mnogi voditelji illinoiske delavske federacije še niso pozabili napadov nanje iz urada P. M. of A.

Unija Progresivnih rudarjev sprejeta le pod pogojem, da ne bo silila na tista premogovna polja, kjer so premogarji že organizirani v UMW. To voditeljem PMA ni všeč, kajti oni hočejo pridruženje k AFL za to, da jih bi slednja podpirala v odvzemanju članov UMW, to je, ustanavljanju dualne unije premogarjev v krajeh, ki jih zdaj kontrolira UMW. Nakanje pa se ne bodo posrečile, ker so premogarji prepametni, da se bi podali v boj zaradi kapacij ambicioznih aspirantov za "unijske" voditelje.

Japonski militaristični budžet

Zadnje čase je japonska vladi dovolila \$350,000,000 za vojne priprave. Ta vsota se bo porabila izključno za ekspanzijo v Severno Kitajsko in Mongolijo. Ta vsota je dodatni doprinesek k že prej dovoljenemu budžetu v isti namen, ki je znašal \$211,120,000. Japonska čimdalje bolj pritisnita na revno ljudstvo in si gradi močnejšo militaristično mašino. Ljudstvo je skrajno nezadovoljno s takim programom, kar je jasno pokazalo pri zadnjih volitvah v glavnem mestu Tokiju.

Gibanje za zgraditev složne ameriške farmsarske-delavske stranke je tudi že v teku. V ospredju pogajanj so zastopniki wisconsinske F.-L. stranke in pa voditelji farmsarske-delavske progresivne federacije v Wisconsinu. V pomenih za zgraditev ameriške F.-L. stranke se zastopane tudi delavske in farmsarske organizacije držav No. in So. Dakota, Michigan, Nebraska, Montana, Iowa, Indiana in Illinois. Temu gibanju načeljujejo ljudje, ki se udejstvujejo politično med delavci in farmarji e-

z največjim številom glasov re-nako. Na vzhodu, kjer prevladuje industrija, pa se razvija politično gibanje, katero se opira zgolj na industrialni proletariat. Predno pride do kakega definitivnega koraka, ki bo odpril vrata v tako skupno stranko, bo treba še veliko upniti pomenkov, ampak ustavljena bo prej ali slej, ker je POLITIČNA organizacija ZIVLJENSKA potreba ameriškega delavstva.

Zadnje dni maja se je v Pittsburghu, Pa., vrnila konferenca socialdemokratske federacije. V nji so združene struge, ki so se lani ločile od socialistične stranke, kot "stará garda" v New Yorku, večina soe. stranke v Pa., vključivši Reading z mestno administracijo vred, Bridgeport, Connecticut, in večinske ali manjšinske skupine iz štirinajstih drugih držav. Zastopani sta bili tudi židovska in finska fe-

Važne spremembe v številu in sestavi novega glavnega odbora S. N. P. J.

Deset novih glavnih odbornikov. — Dvanajst članov JSZ v novem glavnem odboru. — Mladinska reprezentacija znatno povečana

Resolucije načelnega značaja, ki jih je sprejela prošla konvencija SNPJ v Clevelandu, jamčijo, da ta organizacija ostane pri delavski ideologiji tudi v bodoče. Ampak resolucije kaj pomenijo le, če se jih upošteva in izvaja. To je predvsem odvisno od vodstva. Ako veruje vanje, se po njih ravna, drugače pa ostanejo le na papirju.

Novi in prejšnji glavni odbor

Ako primerjamo novi glavni odbor s prejšnjim, je verjetno, da bo gojil delavsko zavest med članstvom jednotne živahnje, kakor sedanji, kateremu poteka termin 30. junija. Prvič, konvencija je jasno in brez oklevanja izrazila željo, da se to zgodi in glavni odbor jo bo moral upoštevati. Drugič, v novem glavnem odboru so izvršene značne spremembe, ki mu bodo dale več življenja, kot pa ga je imel v prošlih dveh termenih.

Prejšnji, oziroma sedanji glavni odbor SNPJ ima 19 članov. Novi je povečan na 24 članov, kakor jih je imel do konvencije 1933. Novi mandatni so štirje distriktni podpredsedniki, in pa en član več v gospodarskem odboru.

Upravni odsek
V upravnem odseku SNPJ ni napravila konvencija nikakih sprememb. Predsednik Vincenc Cainkar, tajnik Fred A. Vider, blagajnik John Vorich, upravnik Filip Godina in urednik Ivan Molek so bili

izvoljeni brez opozicije. Za bolniškega tajnika sta kandidirala sedanja pomožni tajnik Lovrenc Gradišek in Otto Te-kautz iz Cleveland. Izvoljen je bil prvi z znatno večino.

Volitve v odseki

V novem gospodarskem odboru je sedanj predsednik odseka Matt Petrovich iz Cleve-landa, ki je bil na tej konvenciji izvoljen v isti urad brez opozicije, dalje John Olip, D. J. Lotrich in Jacob Zupančič, vsi trije iz Chicaga, oziroma Olip in Zupančič iz čikaške o-klice. Nova člana v tem odboru sta Zupančič in Lotrich.

V porotni odbor je bil za predsednika znova izvoljen John Goršek iz Springfielda, ostali člani pa so Frank Barbčič iz Cleveland, Frank Vratarič iz Luzerne, Pa., Anton Šular iz Kansasa in John Terčelj iz Pensylvanije. Goršek je bil izvoljen z nadpolovično večino šele na ožjih volitvah, pri katerih je bil njegov protikandidat Vratarič. Za ostala štiri mesta v porotnem odboru je bilo trinajst kandidatov. Ožje volitve so se večkrat ponavljale, ker je mogel biti izvoljen le kdor je dobil nadpolovično večino glasov. V tem položaju se je pripetilo, da sta si stala pri zadnjih ožjih volitvah v porotnem odboru nasproti John Terčelj iz Cannonsburga in Frank Podboy iz Johnstowna, Pa. Ako se bi glasovali pri prvih volitvah v porotni odbor tako ne razcepili med trinajst kandidatov in kandidatinj, bi bila

Terčelj in Podboy izvoljena. Tako pa je moral eden odpasti v prilog Vratariču, ki je pri drugih volitvah dobil nadpolovično večino. On je po odstopu Mike Plešeta po več letih prvi član hrvaške narodnosti, ki je bil izvoljen v glavni odbor. Pred štirimi leti je Vratarič nastopal na konvenciji SNPJ kot "militant" komunist. Pravijo, da ga je stranka izključila, in da pripadnik tukovani komunistični opoziciji. Vratarič je zelo energičen in še dokaj mlad.

Težka izbira

V zadnjih ožjih volitvah med Podbojem in Terčeljem je bilo napredni delegaci zelo težko izbirati, ker sta oba sposobna in zvesta agitatorja za SNPJ ter bojevnika za delavski principe. Ker pa je Johnstown že dobil en mandat v glavnem odboru, je večina smatrala, da je dobro, če bo v njemu zastopana tudi zapadna Pensylvanija z enim članom priseljene generacije in tako je oddala večino glasov Terčelju. Glasovala bi prav tako za Podboja, ako se bi šlo za dva mandata namesto za enega.

Preizkušnje moči pri volitvah v nadzorni odbor

Za predsednika nadzornega odseka sta kandidirala Jacob Ambrozich iz Eveletha, Minn., in sedanj predsednik Frank Zaitz. Agitacija proti slednjemu je bila jako močna, toda bil je v zlici izvoljen z veliko večino. Tudi takovani kon-

(Nadaljevanje na 2. strani.)

FAŠISTI DAJEJO BARCELONI NAKE O SLOGI

Upor proti lojalistični vlad, ki so ga pred nekaj tedni podvzeli v Kataloniji anarhistični elementi in takovzvani trockijevci, je obrambi španske republike in demokracije zelo škodoval. General Franco je prilikom izrabil in poslal na glavno mesto Katalonije cadre svojih aeroplakov, da sejejo smrt in rušenje. Pobili so v napadih na Barcelono v prošlih tednih več sto ljudi in povzročili veliko materialne škode.

Posledica uporov ekstremistov v Kataloniji je bila padec Caballerove vlade. Nova vlada

si je dala za svojo glavno načelo premagati fašiste in vzdržati red in mir na svojem ozemlju za vsako ceno. Ekstremiti nikoli ne pomislijo na posledice, ker vsled svojega fašizma nimajo dalekovidnosti in ne znajo premisliti, kakšne posledice lahko povzročijo s svojim neodgovornim postopanjem.

Izgleda, da ima nova vlada več zaupanja med delavskimi demokratičnimi elementi v Španiji, kakor tudi v inozemstvu, kot pa ga je imela prejšnja. Ce si ga bo znala ohraniti, bo zmagala v boju s fašistično bolj sigurno.

V ostalem se lojalistični Španiji, kar se tiče opore v demokratičnih deželah, predvsem v

PODATKI O KONVENCIJI SNPJ V TEJ ŠTEVILKI

Kakšna je sestava novega glavnega odbora organizacije, katera je največja in najvažnejša med ameriškimi Slovenci? Kaj so novi glavni odborniki po prepričanju? Ali je v njemu več ali manj socialistov, kakor v prejšnjem? Ali pomeni velika reprezentacija mlade generacije v novem glavnem odboru novo razdobje v razvoju SNPJ — to je — prehajanje odgovornosti in vodstva z ramen starejše na ramena mlajše, tu vzgojene generacije ameriških Slovencov? Ali bo novi glavni odbor zastopal načelno stran svoje jednotne bolj ali manj energično, kakor pa njen sedanji odbor, kateremu poteka urad 30. junija?

Pojasnilo na ta in slična vprašanja vam daje članek, ki se pričenja na 1. strani v zadnjih treh kolonah, in drugi spisi o konvenciji na notranjih straneh.

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE.

NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;

za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor Frank Zaitz.
Business Manager Charles Pogorelec.
Asst. Editor and Asst. Business Manager Joseph Drasler.

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

Unije in raketirji

Na prošli konvenciji SNPJ so padle besede tudi o raketirjih in unijah. To, da se unija imenuje unija, še ne pomeni, da je res to kar pravi da je, je argumentiral eden izmed mladih delegatov iz Pennsylvanije.

Res je, da je posebno v velikih mestih mnogo unij privatna svojina posameznikov, katere jim služijo za gnezdo dohodkov, toda tudi za svoje takozvane člane so nekatere mnoga stote. V boju proti delodajalcem se navadno poslužujejo "direktno akcije", čeprav so bas te "unije" izmed vseh najbolj reakcionarne. V politiki so naprodaj raketarskim politikom. Graft je v njih običajnost. Te vrste unije so skoraj vse strokovne in operirajo večinoma med strokami, v katerih so delavec najboljše plačani. V poklici, v katerih je zaposlena ogromna večina naših ljudi, redkokdaj posegajo.

Vzlic temu čujemo iz vrst naših somišljenikov pritožbe tudi proti unijam, kakršne se zdaj združujejo pod okriljem CIO Pravijo, da so uposlige med drugimi tudi take ljudi za organizatorje, ki niso za unijo še nikoli nesčas storili in ki imajo za sabo sploh slab sloves. Na drugi strani se je že konservativci v AFL in v kapitalističnih listih, da je uposilil ta odbor za organizatorje same komuniste in druge "radikalce".

Zelo verjetno je, da sili v službe mnogo takih karakterjev, ki jih niso vredni. Nedvomno se enemu ali drugemu tudi posreči priti na plačilno listo. Naravno, da je delavec, katerim je prošlo takih tipov znana, nevšečno, ker niso merodajni oborniki previdnejši. V sedanjih okoliščinah je to težko, kajti zahtev za organizatorje ima CIO in AFL zdaj toliko kot še nikdar prej. Potrebno je torej, da so člani unij čuječi, da o ne rednostih obveste vodstvo in da se udeležujejo sej, torej, da so aktivni člani unije. V roke nepoštenjakom so padle v zgodovini ameriškega strokovnega unionizma samo tiste unije, katerih članstvo je članarino placevalo kot nekaj samoumevnega, drugače pa je bilo za organizacijo popolnoma brezbrizno, ali pa je kritiziralo vodstvo le na takih krajih, kjer je bilo brez pomena in brez vrednosti za unijo.

Blum vztraja

Neprestano se slišijo glasovi iz reakcionarnih krogov, da se francoska vlada, ki ji načeluje socialistični premier Blum, nahaja v kritičnem položaju. To se se posebno ponavlja pred važnimi pojavi in vladnimi problemi ter pred zasedanjem parlamenta. Take in podobne pobožne želje in vesti pošiljajo v svet v prvi vrsti klerikalni interesi. Vse njihove želje pa so se dosedaj izkazale za navadne škodoželjne laži. Vlada je namreč v vseh dosedanjih primerih dobila zaupnico z neverjetno večino v parlamentu.

Vse to skupaj pa le potrjuje — te zaupnice Blumovi vladi — da je položaj sedanja vlade trden, četudi se vlada vzdržuje na površju potom ljudske fronte, v kateri so razne grupe, katerim pa ni vselej lahko ustrezli. Ljudska vlada se je namreč zedinila na gotovem programu, za katerega deluje skupno. Toda na vrsto pridejo razni drugi problemi izven skupnega programa in vsled tega nastajajo potežkoče, katere pa je znal Blum dosedaj vselej spremeno premotiti.

Blumova vlada si je dobro utrdila svojo pozicijo in izvršila že mnogo dela v prid delovnemu ljudstvu, kljub temu pa gre to delo počasi naprej in razne ekstremne skupine in grupe v ljudski fronti rade nagajajo, ker bi rade "kar čez noč" spreminile ves položaj. Blum — in vsakdo, ko pride na odgovorno mesto — mora računati z realnostjo. V enem dnevu se ne more niti z najboljšo voljo vsega doseči, polagoma pa se lahko daleč pride, ako se ima vladne vajeti v rokah in če je pot količaj dobra. Računati pa je treba z raznimi ovirami, ki jih mečejo pod noge reakcionarji vseh vrst in teh ni malo.

Japonski militaristi na konju

Na Japonskem so še vedno militaristi na konju. V glavnem se bije boj med vojaštvom in politiki, ki se močno nagibajo k fašizmu. Naravno je, da vojaški krogi zahtevajo vedno večjo militaristično oziroma imperialistično politiko, medtem ko se zmernejše politične stranke protivijo velikemu oboroževanju in pa obdavljanju v vojaške svrhe. Japonska soldatska je že zagrozila z vojaško silo, zato je bila sestavljena nova vlada pod vojaškim vplivom in parlament je bil razpuščen.

Prve dni tega meseca so se na Japonskem vršile volitve in vojaško-fašistična sila je bila prepričana, da bo zlahka zmaga. Toda volilni izid je vladne oblasti silno razočaral, kajti z volitvami ni fašizem uspel, ampak pogorel. Meščanski stranki "minseito" in "sejukaj" sta pridobili na moči. Večjo zmago je dobila delavska stranka, ki je socialistično orientirana. Stavilo svojih mandatov je podvijala, dasi je vladu mislila, da je delavska stranka že mrtva.

Vlada ni prav niti zadovoljna s takim rezultatom. Njen premier je samopasno prav po fašistično izjavil, da se ne uklone ljudski volji, temveč da bo ostal na čelu vlade in tudi razpustil parlament. Možno je, če pride do volitev, da se bi v takem slučaju vladni nasprotni stranke združile, da porazijo vojaški vpliv. Toda vsa znamenja kažejo, da je ta vojaška sila na Japonskem močna in odločna, pa bi kaj lahko prišlo do odprtne fašistične diktature, ker so vsi fašistični elementi edini, da morajo uničiti vsako delavsko gibanje.

Vsi ameriški kapitalisti so za demokracijo. Ampak le pod pogojem, da večina glasuje za kandidate kapitalističnih strank.

V LONDONU SPET NORMALNO ŽIVLJENJE

Velikanski pomp s kronanjem novega angleškega kralja je v Londonu do malega pozabljen in življenje v tem ogromnem mestu se giblje spet v normalnih tokih. V času kraljanskih svečanosti se je trlo po ulicah več milijonov ljudi iz Anglije in drugih krajev sveta. Zavzeli so prostore na trotoarjih, strehah in kjerki so

mogli ter čakali ure in ure, mnogi celo dan in več, da bi bili čim bližje dvorne parade. Posledice tega čakanja so razvidne z gorje slike. Kupe papirja je ležalo po tleh, ostanki lunca, cujuje in druga navaka je pokrivala ulice in v zelo je teden dni, predno so bile spet počiščene.

Važne spremembe v številu in sestavi novega glavnega odbora S. N. P. J.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

munistični blok, ki je kontroliiral kakih 30 glasov, je glasoval proti njemu.

Ambrožič je po tem porazu kandidiral za člana nadzornega odseka, toda pri ožjih volitvah ga je porazil Milan Medvešek iz Clevelandca. V novem nadzornem odboru so torej Tomsich, Malgai iz La Salla in Medvešek.

Podpredsednika in distriktni podpredsedniki

Za prvega podpredsednika je bil izvoljen Andrew Vidrich iz Johnstowna, ki je do leta 1933 že imel ta mandat. Doseđanji glavni podpredsednik Frank Somrak je bil poražen; kandidiral je tudi v več drugih odborov, med njimi za predsednika glavnega porotnega odbora, z enakim rezultatom. Za I. podpredsednika sta poleg Vidricha in Somraka kandidirala tudi Vratarič in Terbičan iz Clevelandca. Večine pri prvem glasovanju ni nihče dobil in Vidrich je bil izvoljen še na ožjih volitvah z Vrataričem.

Za II. podpredsednika so kandidirali Frank Bolka iz Milwaukeeja, Max G. Kumer iz Universala, Pa., in John Marolt iz Clevelandca, vsi trije zastopniki angleško poslujočih društev.

Izvoljen je bil Bolka. Doseđanji II. podpredsednik John Lokar ml. ni več kandidiral.

Za distriktnega podpredsednika za vzhodno okrožje so kandidirali Joseph L. Culkar iz Johnstowna, Mary Y. Grze iz Buffala, N. Y., in John Podboy ml. iz Canonsburga. Izvoljen je bil slednji. Kandidat iz II. distrikta, ki vključuje Ohio, W. Va. in Spodnji Michigan, so bili Camilus E. Zarnick in John Marolt iz Clevelandca in Math. M. Klarich iz Detroita. Izvoljen je bil Zarnick. Kandidat iz III. distrikta, ki vključuje Gornji Michigan, Wisconsin, Illinois, Minnesota in Missouri, sta bila John Klan-

šek iz La Salla, Ill., in Agnes Mejash iz Chicaga. Izvoljen je bil prvi z veliko večino. Kandidati IV. distrikta, ki vključuje vse zapadne države, sta bila Edward Tomsich iz Južnega Colorado in Anthony Persich iz Sacramento, Calif. Izvoljen je bil Tomsich.

Seznam novih glavnih odbornikov

Do tu smo navedli novoizvoljene odbornike s podatki o kandidaturah in volitvah v posamezne urade. Tu navajamo odbor v celoti:

Vincenc Cainkar, Chicago, predsednik.
Andrew Vidrich, Johnstown, podpredsednik.
Frank Bolka, Milwaukee, II. podpredsednik.

John Podboy ml., Canonsburg, podpredsednik I. distrikta.
Camillus E. Zarnick, Cleveland, podpredsednik II. distrikta.

John Klanšek, La Salle, Ill., podpredsednik III. distrikta.
Edward Tomsich, Farr. Colo., podpredsednik IV. distrikta.

Fred A. Vider, Chicago, glavni tajnik.
Lawrence Gradišek, Chicago, posložni tajnik.
John Vogrich, Chicago, blagajnik.

Ivan Molek, Chicago, glavni urednik.
Filip Godina, Chicago, upravni publikacij in tiskarne.

GOSPODARSKI ODBOR

Matt Petrovich, Cleveland, predsednik.
John Olip, Clarendon Hills, Ill.

Donald J. Lotrich, Chicago.
Jacob Zupančič, Berwyn, Ill.

POROTNI ODBOR

John Gorick, Springfield, Ill., predsednik.

Frank Barbč, Cleveland, O.
Frank Vratarič, Luzerne, Pa.

Anton Šular, Arma, Kansas.

John Terčelj, Strahane, Ž.

NADZORNI ODBOR

Frank Zaitz, Chicago, predsednik.

Fred Malgai, Peru, Ill.

Milan Medvešek, Cleveland, O.

NAMESTNIKI

Pri volitvah za namestnike glavnih odbornikov so bili izvoljeni štirje člani nove (v Ameriki rojene generacije).

Pri volitvah za namestnike glavnega podpredsednika je Louis Kosela, Ambridge, Pa. Namestnik bolniškega tajnika je Otto Tekautz iz Clevelandca, namestnik glavnega blagajnika je Erazem Gorske, Cleveland, namestnik upravnika Anton Trojar, Chicago, namestnika članov gospodarskega odseka sta Ambrožič (Minn.) in Kress iz Pittsburgha, namestnika za

Delitev po državah

V novem glavnem odboru je izvoljen prvi odbornik iz Illinois, in sicer šest upravnih odbornikov, ki vsi sledi svoje službe močno živeti v tej državi, in sedem drugih. V sedanjem glavnem odboru jih je deset. Dodatni so Lotrich, Klanšek in Zupančič.

Pensylvanija je v novem glavnem odboru zastopana s štirimi člani (prej dva). Ohio s štirimi (isto štvelj kakor došlej), Wisconsin z enim, Colorado z enim in Kansas z enim.

Država New York in Minnesota, ki sta v sedanjem glavnem odboru zastopani vsaka z enim članom, nista dobili v novem nobenega mandata.

Politična pripadnost članov novega odbora

Po prepričanju je v novem glavnem odboru **dvanajst članov JSZ**, en socialist, ki ni pridružen nobeni organizirani politični skupini, en član, ki pripada direktno k stranki, štiriči somišljeniki JSZ, en član, ki je pripadal ali še pripada komunističnemu gibanju, in pet neorientiranih.

Način način

Pri volitvah za namestnike glavnih odbornikov so bili izvoljeni štirje člani nove (v Ameriki rojene generacije).

Pri volitvah za namestnike glavnega podpredsednika je Louis Kosela, Ambridge, Pa. Namestnik bolniškega tajnika je Otto Tekautz iz Clevelandca, namestnik glavnega blagajnika je Erazem Gorske, Cleveland, namestnik upravnika Anton Trojar, Chicago, namestnika članov gospodarskega odseka sta Ambrožič (Minn.) in Kress iz Pittsburgha, namestnika za

KRATKO CASENJE NA SEDECİ STAVKİ

Premogarji, ki so šli nedavno na sedeči stavki v Superior Coal kompaniji blizu Wilsonville, Ill., so se v brezidelju kratkočasili s petjem in godbenimi instrumenti, katere so jim poslali v jamo njihovi so-rodrunci. — Na pritisk oblasti in ljudi kongresa je val sedecih stavki tako poleg.

AMERIŠKO UNIJSKO GIBANJE V PROCESU RAZČIŠČEVANJA

(Nadaljevanje s 1. strani.)

navadnih skebov in judovskih organizacij ter njihovih rdečarskih podružnic.

Taki izliv, kakor je bil Wharton v, so olje na ogenj fajistične propagande. Korporacije si ne bi mogle dobiti boljšega zaveznika, tudi ako bi ga plačale.

John Fitzpatrick, predsednik čikaške delavske federacije, nekdajni predsednik progressivov, ki je sodeloval celo s komunistom Fostrijem, je zdaj popolnoma pridobljen za boj proti CIO. Enako predsednik wisconsinske delavske federacije Ohl ml., ki je sovraštva do CIO celo izstopil iz soc. stranke.

Predsednik CIO John L. Lewis je bil Wharton v, so olje na ogenj fajistične propagande. Korporacije si ne bi mogle dobiti boljšega zaveznika, tudi ako bi ga plačale.

Pred

VALERIJAN PDMOGYLYN:

"MESTO"
ROMAN

Poslovenil za "Proletarca" TONE SELISKAR

(Nadaljevanje.)

Doma pa je pojavljival po dvorišču in kar kljpal od blaznih sanj, ki so ga obkroževali. Saj niti sanje niso bile, le nekakšno nesmiselno primerjanje vseh mogičnih slik. Komaj da se je zaživeli v eno, že je grabil po drugi, saj jih je brezstivila, ena lepša od drugih. Bil je komisar, ki se je vozaril v avtomobilu in govoril množicam, govore, ki so mu vnemali možeg v kosteh; sprejemal je inozemske delegacije, sklepal dogovore, uveljavljal zakone, ki so spremenjali celo podobe zemlje, umrl je in sam sebi je odkril spomenik. Pa je bil nadomestno spet književnik, ki je z vsako svojo vrstico osvajal ves svet, spisal je ogromno delo, oblačil se je v najizbranejša oblačila, zasluževal je srca žensk, razdiral zatokse zvezne ter uhajal z ljubicami preko vseh meja, le preko meje svoje domišljije ne, zbadal je z ostrogimi trmastega konja, k njemu so drli razbojniki iz jazbin in z njimi je osvajal mesta, odpiral s kroglijami trgovine, tovoril je na vozove obleke, slaščice in kolače, ono gospo z vonjavami pa je posadil k sebi kakor jetnico. Ta slika ga je najbolj odusevljevala, stiskal je pesti ter jezno in strastno šepetal:

— Grabil bi! Grabil bi!

Njegove želje so bile neizčrpne, domišljija neutrudljiva, samoljubje nezmagljivo. Kako da bi držal med prsti čarobni kamen, ki mu je odkrival vsa čuda zemlje.

Ko pa ga je razum, ta večne čase zasužnjeni učenjak, ki nikdar ne bo razumel naših želja le pričel opominjati — je bil vspričo vsega tega kakor skromen čolniček sredi morja in vsi njegovi strogi opomini so nalikovali zagovoru moža, ki je hotel z besedami ustaviti vrelec vode, ki je vihral iz počne vodovodne cevi.

Ponoči pa je sanjal: Hodil je v nekakšnem razkošnem vrtu po ravnih stezi pod senco dreves, na katerih je viselo sadje podobno bananam. Bil je ves nemiren, ko je dosegel na križišču stez, prav tako, kakor da išče nekoga in bi se moral letakuj srečati. Nekoliko strani od steze je opazil utico, ki je poprej ni videl in stopil je v to zavetišče, ki je bilo obravljeno z vinsko trto. Neznanka, ki je sedela v nji se ni niti ozrla. Obotavljač se, je obdal na pragu in je zdajci opazil, da se giblje proti na njeni roki in da ga tako zove k sebi. Ko se je razgledal, se je nemalo začudil. Žena je imela na sebi le srajco, a poleg njenih nog je bila kotana za kopanje. Nenadoma je vstala in njenega tenkega oblačila je nestalo, kakor da bi ga veter odnesel. Ves divji je planil k nji. Komaj pa se jo je dotaknil, se je pogreznil v gosto mlako in tedaj se prebudi od silnih utripov svojega srca.

Dolgo je strelmel v temo predse: gola žena... Ljudstvo pametuje take sanje za neizbežno smrtno.

X.

Edina uteha v teh dneh težkih preizkušenj mu je bil gospodarjev sin Maksim s katerim se je zdaj po bližje seznanil. To je bil oni mladenič, ki mu je ponudil ob uri njegovega žalostnega prihoda v mesto svojo cigareto. Bil je skoraj njegovih let, mirnega značaja, nekoliko sanjav, govoril je mehko, umirjeno z globokim srčnim nasmehom. Vse na njem je pričalo o neki uravnoteženosti, kakršno ima človek, ki je s svojim življenjem zadovoljen in ki z lahkoto prenaša svojo usodo. Prav ta mir je pritegnil Stepana nase, čeprav ga je takrat v onih dneh zase posmehljivo imenoval gospodiča. Ker je bil sam zbegun, ga je njegova umirjenošč se posebej privlačila in skrivaj mu je bil pozavidal njegovo boljšo usodo.

Tudi Maksim je bil zelo skrben do tega kmeta in se mu je skušal približati. Pred dveimi leti je sam končal prav ono višo šolo, v katero se je zdaj Stepan vpisal. Četudi je bilo Stepanu neprijetno spominjati se učenja, je govoril o učnih načrtih ter poslušal storije o vseh profesorjih in o raznih doživljajih iz dijaškega življenja.

— Ali ste kje v službi? ga je nekoč vprašal Stepan.

— V tovarni za kože, je dejal Maksim. Nisem slab knjigovodja. Za takšno stvar mora imeti človek prirojene lastnosti. To ni kar tako!

(Dalje prihodnji.)

— Kakšne lastnosti?

— Predvsem točnost... Potem pa precejšnjo poročilo zatajevanja. To je svet zase, pravih knjigovodij je v resnici zelo malo.

Stepan je zmajal z glavo. Ker je imel bujno domišljijo in je z veseljem vse razumeval, je takoj zaslutil v tem poslu ves brezglav svet računov, v katerem se nenehoma vse življenje zapisuje v enostavne, že določene formule, oni svet, kjer številke nadomeščajo ljudi in dogodek. Vzdihnil je, kajti v podzavest mu je šinila želja po tem brezkrbnem pokolu papirja.

— Ali dobro plačajo, ga je vprašal po daljšem odmoru.

— Sestajstvi razred in dvajset odstotkov. To nanese mesečno 140 karboncev.

Stepana je ta številka presenetila. Ze 100 karboncev se mu je zdelo število, preko katerega se njegove misli niti upale niso, toda 100 in 40 zraven, ne, to je bilo zanj pravcaté čudo in neizmerno bogastvo. In nadalje ga je vprašal:

— A zakaj se ne oženite?

Maksim je bil malce v zadregi zaradi tega vprašanja. Trenotek je pomislil in nekako zamrmral:

— Vidite, to je povsem pravilno! Toda ali bi se moral? No, da, fant zraste in misli potem, da je ženitev dolžnost... Takšna je tradicija.

Zasmejal se je in glasno dejal:

— Če želite knjig, vam jih lahko dam. Vse šolske knjige sem očuval. Zdaj pa imajo že novo izdajo.

Ne, Stepan ni maral takoj izkoristiti njegove ljubezni. Saj ga trenutno niso zanimali, razen knjige svojega lastnega življenja, v katerih je vsak dan listal. Toda prikrival jih je. Morda zato, ker ni našel v njih ničesar takega, kar bi lahko imenoval veselje, do katerega je imel prav takšno pravico kot drugi, ali pa zato, ker tam v resnici ni našel svetih spominov, ki jih človek najbrže doseže šele na starost, ali pa jih je prikrival kar tako, nalašč, da bi še bolj vroče zagorela želja po prihodnosti. Zdaj pa se je zavedal prošlosti kakor nejasno težko pot v samih vijugah, ki ga je speljala k strmi steni med samimi vrhovi do prepada, katerega bi moral preskočiti in tako tvegati svoje življenje, ali pa se vrnit v žalostno dolino, odkoder se je vzpel semkaj. Stopeč tako nad prepadom, je začutil strašno nepreglednost človeškega življenja, ki mu nudi tako malo izbira. Jasnilo pa se mu je, da je tudi njegova lastna pot podprtja nekim splošnim zakonom, da je bila usmerjena semkaj že davno, davno. In tako se mu je zdaj pokazala vsa ta široka cesta, za katero bi prisegel, da si jo je sam izbral, za ozko stezo, na katero se je kar tako na slepo podal. Vse njegovo življenje je simboliziral v oni otroški igri, kjer se igrajo otroci slepe miši na ledu. Dečko z zavezanimi očmi tiplje po tovariših, oni pa se mu nenehoma odmikajo in nihče se mu ne pusti zgrabit. Izkušenost pa mu je dokazovala, da vjame največ le oni, ki mirno čaka na priložnost. Ko se je nekolikokrat udrl na tenki plasti ledu in se premičil in namrazil od mrzle kopeli, je postal previden, nikamor se ni več pognal, vsak korak se mu je videl nevaren in poguben.

Naslednjega večera ga je poklical Maksim k sebi v sobo. Gospodarjev sin kakor da ni bil njegov. Veliko je govoril in večkrat se je nasmejal. Ko mu je izročil obljuhljene knjige in nekaj dobrih nasvetov, je veselo pripovedoval:

— No, čudili ste se, ker se ne oženim vspričo tako lepe plače. Gotovo si mislite, da se dolgočasim in da ne vem kam z denarjem? Toda poglejte — pokazal mu je svojo knjigino — imam mnogo knjig. Rad jih kupujem in tudi čitam. So pa tudi taki, ki knjige kupujejo in jih ne čitajo. Kupujejo in kupičijo v omaro. Smešno, ali ne? In še marsikaj drugega je smešno!

Mladi ste še, toda s tem ne mislim, da ste neumni, bog ne daj! Toda nekoč boste razumeli, da je veliko bolj zanimivo knjige čitat kakor pisat.

(Dalje prihodnji.)

SLAVOSPEVI MULTIMILIJONARJU

Ko je prošli teden umrl znameniti oljni kralj 97-letni John D. Rockefeller, je ameriško kapitalistično časopisje kar zavrialo s slavospevi. Pobili so tisoče kolon za poveljevanje človeka, ki se je povpelzil v bednih nižin na stopnjo najmogočnejšega ameriškega industrialca. Poudarjali so, da je začel z njo in si zgradil imovino, ki je presegala milijardo. V vsakem slavospevu so naglašali, da je prispeval v dobrodelne namene stotine milijonov dolarjev. O trpljenju in pomanjkanju tistih, ki so mu zgradili njegovo oljno kraljestvo, niso pisali. Na sliki je pokojni Rockefeller in hčerka njegovega sofiera.

GLASOVI IZ NAŠEGA GIBANJA

Zbral Charles Pogorelec

Radi pomanjkanja časa je hole, zaslužita priznanje. S tem seveda ni rečeno, da drugi ne delajo. Delajo tod več ali manj tudi drugi, kot Podboy, Vidrich, Bubalo itd.

Ely, Minn. — John Teran je dobil novega naročnika. Pravilno so tudi tam začeli z organiziranjem rudarjev v CIO. No, čas bi že bil, da se bi rudarji na obreh, Vermillion in Mesaba Iron Range, organizirali, da bo tudi med njimi zavladalo malo več prostega duha.

Sheboygan, Wis. — Frank Stih je postal 5 naročnin in načrtovalo za 30 iztisov Majskega Glasa.

Thomas, W. Va. — Zastopništvo za Proletarca je prevzel Lenhart Werdinik. Rojakom ga priporočamo, da mu gredo na roko pri agitaciji.

Detroit, Mich. — Naš agilni zastopnik John Zornik je bil zadnje tedne zaposlen z agitacijo za Majski Glas, tako pri razprodaji kot pri kolektanju oglasov. Poslal je tudi dve naročnini.

V zadnjem pismu je vprašal za imenik, ker hoče obiskati vse, ki imajo potezeno naročnino. Tudi Joe Koršić je postal eno naročnino in tudi on je že zeljal imenik v isti namen.

Pravita, da tudi agitacije za nove naročnike ne bosta preobražena. La tako naprej, sodruža, in uspe ne bo izostal!

Red Lodge, Mont. — Kdo pravi, da v Montani, tem pogorskem kraju, vse spi? V zmotni je kdor tako misli, kajti za agitacijo skrbita Kajetan Erznožnik in Jože Mihelich (slednji v East Heleni). Prvi je postal 4 naročnine in naročil 15 iztisov Majskega Glasa.

Strabane, Pa. — John Terčelj je postal naročilo še za 35 iztisov Majskega Glasa, 50 pa jih je bilo že prej naročilo društva 138 SNPJ.

Sharon, Pa. — Anton Zidanšek je postal naročilo za 27 iztisov Majskega Glasa in eno naročnino.

Johnstown, Pa. — John Lanherger je postal 6 naročnin in naročil 25 iztisov Majskega Glasa. Poleg njega jih je naročil na šibiv pomočni upravnik Johnny Rak 63 iztisov. Vsega skupaj sta jih razpela 88,

kar je izredno lepo število, posebno če pomislimo, da so jih naročila tudi nekatera druga društva in se premočil in namrazil od mrzle kopeli, je postal previden, nikamor se ni več pognal, vsak korak se mu je videl nevaren in poguben.

Naslednjega večera ga je poklical Maksim k sebi v sobo. Gospodarjev sin kakor da ni bil njegov. Veliko je govoril in večkrat se je nasmejal. Ko mu je izročil obljuhljene knjige in nekaj dobrih nasvetov, je veselo pripovedoval:

— No, čudili ste se, ker se ne oženim vspričo tako lepe plače. Gotovo si mislite, da se dolgočasim in da ne vem kam z denarjem? Toda poglejte — pokazal mu je svojo knjigino — imam mnogo knjig. Rad jih kupujem in tudi čitam. So pa tudi taki, ki knjige kupujejo in jih ne čitajo. Kupujejo in kupičijo v omaro. Smešno, ali ne? In še marsikaj drugega je smešno!

Mladi ste še, toda s tem ne mislim, da ste neumni, bog ne daj! Toda nekoč boste razumeli, da je veliko bolj zanimivo knjige čitat kakor pisat.

— Ali ste kje v službi? ga je nekoč vprašal Stepan.

— V tovarni za kože, je dejal Maksim.

Nisem slab knjigovodja. Za takšno stvar mora imeti človek prirojene lastnosti. To ni kar tako!

16 izvodov Majskega Glasa na nedavnjem koncertu pevskih zborov v Waukeganu. Poslala je tudi dve naročnini. Na isti priredbi se je tudi razprodalo 25 izvodov knjižice "No Pasaran!", katero je spisal Upton Sinclair. V njej opisuje boje pred Madridom.

Indianapolis, Ind. — Naš stari naročnik in dober somišljjenik našega gibanja Valentine Stroj je postal ponovno naročilo za Majske Glase, kajti prvo pošiljatev je razprodal zvezcer istega dne kot je izvode prejel.

Newburgh, O. — Joseph Lever je poslal 2 naročnini.

Chicago, Ill. — Frances Zakovsek je poslala 6 naročnin in pisala po novo pobotno knjižico in imenik naročnikov. V načrtu ima obširnejšo agitacijo. Želimo ji obilo uspeha, katerega bo tudi dosegla, kajti kar se ona zavzame gotovo izvrši.

Gowanda, N. Y. — John Matkovich piše: "Majski Glas", 25 iztisov, prejel in jih razprodal v par urah. Pošljite mi jih še 10." Iz mnogih krajev smo prejeli podobna pisma, kar je znak, da je Majski Glas med ameriškimi Sloveni čimdalje bolj priljubljena publikacija.

Oglesby, Ill. — Anton Udovic je postal 4 naročnine, naročil 25 iztisov Majskega Glasa. Poleg teh načrničin je pisec še predno je šel na konvencijo pridobil 13 naročnin, v nadaljevanju, da "bita" "večnega popotnika", pa se ni dalo, kajti ta spak je prekosil za dve naročnini. Toda Tone, povem ti, da vse dni še ni konec. I'll get you yet, beware! Po eno naročnino vsak sta dobila tudi Joseph Drasler in Frank Zaitz.

Na konvenciji v Clevelandu se je število pogorelcov izdatno pomnožilo, da mi po končnih volitvah ni bilo prav nič dolgo čas. Eden me je še posebno imel na piki, ne vem ali zato ker mu moj priimek ne ugaša ali kaj, kajti rekel je, da če bi jaz ne prišel tja, bi bile šanse zanj vse bolj ugodne. Jaz pa ni sem vedel, da ima moja malenkost tako moč, da lahko razpolaga z glasovi po mili voljih in jih da ali pa odvzame temu ali onemu. Well, Francetu Somraku lahko zaupam, da ni sem agitiral ne za ne proti njejmu, kajti v Clevelandu sem primpel v interesu Proletarca in J. S. Z., zato pa "priznanja", ki ga mi je France dal, ne morem sprejeti.

Springfield, Ill. — Joseph Ovca je postal dve naročnini. Sporoča tudi žalostno vest o smrti njegovega brata Valentine, ki je bil dolgoleten naročnik Proletarca in član kluba št. 47 JSZ. Jožetu, kakor tudi drugim, je prispeval klub načrničin, v nadaljevanju pokojnega sodruga Valentine moje iskreno sožalje.

Sygan, Pa. — Lovrenc Kavčič je obnovil naročnino. Poroča, da ima v zapadni Penni načrto obširnejšo akcijo za pridobivanje novih naročnikov Proletarca. Gotovi smo, da bo tudi drugi načrničini, ki jih je postal 50 iztisov Majskega Glasa.

Thomas, W. Va. — Zastopništvo za Proletarca je prevzel Lenhart Werdinik. Rojakom ga priporočamo, da bo tudi tudi Valentine Ovca. Dne 14. maja je umrl. Bil je zvest naročnik "Proletarca", agilen član kluba št. 47 JSZ in zelo rad je čital "Ameriški družinski koledar" in "Majski Glas". Letos ne vem če mogel prebrati vsega predno je preminil. Pokop

• • KRITIKUJOČA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE • •

VTISI, INCIDENTI IN DOVTIPI Z XI. REDNE KONVENCIJE SNPJ

Enajsta redna konvencija SNPJ v drugi polovici maja v Clevelandu je bila res "free for all", kar se kandidatur v konvenčne odbore tiče in prav tako kandidatur v glavnem odbor. Tisti, ki so sestavljeni liste kandidatov zgojili radi kandidatur — drugačnih poskusov sploh bilo ni — so se izkazali za slabe mojstre in jako neškušene v tem poslu. Konference v Hrvatskem domu so bile ne samo povsem nepotrebne, ampak tudi fiasco ob enem. Vabilo nanje so se odzvali mnogi naši somišljeniki, nevedoč, da s tem tratično čas. Ti se stanki so bili brez vodstva in o kakih načelih sploh ni bilo resnega govora, ampak le o kandidaturah, kakor na kaki konference demokratov ali republikancev, ki nimajo v mislih drugega kakor mandate.

Ako ne bi bilo treba ničesar kot sklicati konferenco v Hrvatski dom ali kamorkoli že, da se razdele mandati, bi bila stvar prav enostavna. Ampak službe se ne dele na ta način. Pravijo tudi, da je bilo aspirantov veliko preveč v glavnem odboru bi bilo treba spremeni v malo konvencijo, če bi hoteli vsem ustreči.

Tisti, ki so želeli liberalen odbor za plače, jim je konvencija ustregla in predlogi tega odbora so bili sprejeti skoro brez opozicije. Vse drugače je bilo pred štirimi leti. Iz enega v drug ekstrem — je bilo pravilo. Odbor za pravila je delo vredno vršil, odbor za rezolucije se je delu posvetil v duhu odgovornosti, ki mu je bila povjerena, odbor za prošnje in pritožbe je zadene študiral s solomonsko razsodnostjo, in odbor za pregledovanje voznih stroškov delegatov je računal distančno kakor da misli prepovedati v kratkem ves kontinent. En delegat iz Kanade se je prijavil celo po morju, ker je bilo ceneje, kakor pa če bi se vozil vseskozi po celini.

"Večni popotnik" Ant. Jančević je bil imenovan za konvenčnega reditelja. Včasi je potoval po vsemi Ameriki, zdaj le še po Clevelandu in okolici, in končno so ga omejili na dvorano SND, da je križal po nji in prisnal ter odašal pojasa. Določili so mu plačo \$7 na dan, ni pa smel ničesar javno predlagati, ne glasovati. Drugače je bil na konvenciji večja avtoriteta kakor povprečen delegat.

Agnes Mejaševa iz čikaške north side je imela vedno prijet napis "keep smiling". Ta jo je opozarjal, da ni dobro vzeti vsako stvar preresno, posebno še ne porazov. V zadosejeno ji je bila le zmaga, da se pozdravi Roosevelt. Ampak pozdrav ni bil tak, kakršne se pošilja s konvencij demokratskih politikov in s konvencij drugih brezbarvnih organizacij.

V razpravi o predlogu za pozdrav Rooseveltu je Nežkina mama na galeriji vzkljiknila: "Zaje (čikaški, kajpada, ne milwauški ali wyomingski) bi krepal, če ne bi bilo Roosevelta!" My, my!

Geo. Witkovich mi je še vedno uganka, prav tako komunisti v splošnem. Konference, ki so jih vodili, so mi utrdile mnene, da so se v taktiki prav malo spremenili. V kolikor sem jih mogel opazovati, so se spreminali le v volitvah. Storili pa so eno dobro, da kravalo niso povzročili, kakor na prošlih treh konvencijah SNPJ, in da so argumentirali stvarno. Geo. ni bil delegat. Njegova nalog je bila ustvariti enotno fronto. Proti komu in čemu, ni bil na tej konvenciji nihče posebno na jasem.

Anthony Cvetkovič iz New Yorka, dosedanji član gospodarskega odboka SNPJ, je med delegati izjavljal, da ima Fr. Zaje (spet čikaški, seveda) s komunisti najtesnejše zveze. (Anthony jih je pred 8. in 4. leti resnično imel). Dejal je, da je bil Loyen pri Zajcu osebno v uradu in istotako Geo. Witkovich, kjer so spletkarili, kako se naj dobre, sposobne ljudi vrže iz glavnega odbora. Resnica je, da ni bilo pri Zajcu, ne Witkoviča. Morde je to vzrok, da Anthony ni bil več izvoljen. Morda mu je koristilo to, ker je tako vztrajno prepričeval delegate, da Zaje nima nikake izobrazbe, da ni knjigovodja in vsled tega nikakor ne spada v urad predsednika glavnega nadzornega odbora. Mrs. Mejšaševa mu je pomagala z dopovedovanjem, da je Zajev protikandidat Jakob Ambrožič šolan človek, graduant iz višje šole in knjigovodja po poklicu. Ona, Anthony in Jakob so izprevideli, da kdor drugjam jamo koplj, sam vanjo pade. Sicer pa ni tako hudo, kajti večina odločuje, pa bilo v dobro ali v slabo.

Nekdo je društvo "Francisco Ferrer" pomotoma prekrstil v "San Francisco Lodge". Delegati s Pacifičnega obrežja so pridno protestirali. San Francisco je njihov ponos. Konvenčni tajnik Donald J. Lotrich pa je spremenil ime društva "Postojnska jama" v Strabanu, Pa., v "postajanska jama". Delegat Candon mu je nato prinesla razglednico s sliko prave postojanske votline. Lotrich si je stvar ogledal in zavrnjal pojasnil, da je pri čitanju pisma mislil na železniško postajo in tuk nje jamo — torej "postajanska jama". Stvar mu je zdaj jasna.

Delegati, ki so prišli v Cleveland "sfiksati" gl. upravne odbornike vsled ene ali druge zamere, so se premisili in jih kar soglasno izvolili, da ne bi konvencije prevez zavlekli.

Najbolj smehljajoč delegat na tej konvenciji je bil Peter Benedict iz Detroita. Kot marsikdo drugi, je lahko tudi on spoznal, da ni vse zlato, kar se sveti, in da ni vsaka konferenca delavska, čeprav se jo sklice pod delavsko znamko. Anton Jurca, istotako iz Detroita, je želel, da naj imajo na konvencijo vstop samo tisti časniki, ki po pravici poročajo. Zelo dober predlog, ampak silno nevaren. Z njim ni mislil niti slabega, ampak če bi se v stvar poglobil, bi tega ne storil. Predlog seveda ni bil spremjet. Proti koncu konvencije ga je na svoj način ponovil Andrew Vidrich z enakim rezultatom. Svoboda tiska pomeni svobodo tiska. Pisati "po pravici" pomeni, da mora poročalec pisati tako, da ugaja tistem, ki vladajo, pa bodisi državo, ali konvencijo. Vse druži je "verbotten". Sicer pa je poročeval "A. D." o tej konvenciji prav malo lagal in tudi tista stvar o kolektiv s klobukom ni bila taka, da se bi bilo treba vzrujavati radi nje.

Frank Vidmar iz Lyonsa, Ill., je prve dni konvencije spominjal na Lekšeta, ki je nekoč živel v Kansusu in leta 1921 povzročil, da se je moralna konvencija SNPJ seliti že prvi dan iz neke dvorane na St. Clairju v boljšo dvorano na stranski ulici. Vidmar sicer ni zahteval tako drastičnega. Drugi teden konvencije se je že oglašal za besedo, toda rekel ni drugače kakor "protestiram" in "konfuzija", vendar pa tako

lomil si je kruha še v en krožnik juhe in nato v kavo, trdovratno putko pa je zavil v papir in jo stlačil v žep, "da jo jutri poje". Delegat Laharnar iz San Francisca, ki je sedel nasproti njemu, je to opazil in se silovito smejal. Morda je videl že koga, ki je na banketu pospravil v žep vilice, nož in žlice, ne pa kar pol kokosi. A Zidanšek se je smehljal in priznano pojasnil, da je to, kar bo on vzel, vse plačano. Čez dan ali dva so med delegatimi zbirali zanjan in mu poklonili v dar za njegovo agitacijsko delo v prid "Prosverte" čedno vsoto, clevelandskih klobas, narejene in prekajene v Clevelandu.

Pritožbo društva "Francisco Ferrer" radi oddajanja dvorane SNPJ v Chicagu je odbor za prošnje in pritožbe dal v presojo novemu glavnemu odboru. To je bil pameten predlog. K zadavi se je oglašila le Agnes Mejash, ne da bi dobila kako oporo proti klubu št. 1. Vsipričadi so bili z odlokom odbora zadovoljni in se niso oglasili za besedo. To je bilo taktono in nikomur kvarno.

Nekdo je društvo "Francisco Ferrer" pomotoma prekrstil v "San Francisco Lodge". Delegati s Pacifičnega obrežja so pridno protestirali. San Francisco je njihov ponos. Konvenčni tajnik Donald J. Lotrich pa je spremenil ime društva "Postojnska jama" v Strabanu, Pa., v "postajanska jama". Delegat Candon mu je nato prinesla razglednico s sliko prave postojanske votline. Lotrich si je stvar ogledal in zavrnjal pojasnil, da je pri čitanju pisma mislil na železniško postajo in tuk nje jamo — torej "postajanska jama". Stvar mu je zdaj jasna.

Na konvenciji sem videl tudi William Sitarja. Včasi je bil glavni odbornik. Zdaj ga muči huda bolezen in hodi po bergrjah. Drugače je še dobro ohranjen. Rojak Fende, ki je imel tudi nesrečo — eno roko nosi oprto v ruto, je prodajal "čipse". Imel je izmed vseh najboljši "biznis". Blaž Novak, bivši glavni tajnik, bolniški tajnik, bivši tajnik SDPZ itd., je prišel večkrat v dvorano, posebno na prireditve. Dejal je, da se je naučil veliko slovenskih besed, naprimjer, "priobčiti", "izključiti", "govorniško listo se naj črta" itd. On je navdušen pristaš demokracije, čita "New Leader", in je včlanjen v social-demokratični federaciji. Predlagal je, da se naj resolucijo o načelih vrne tozadnevnu odboru, da v nji odsodi ne samo fašistično, ampak vsako drugo diktaturo. Max pač ni sumil, da bi tako besedilo povzročilo veliko debato in nepotreben razprtijo, kajti taka izjava bi bila v bistvu bolj klofuta sovjetski Rusiji kakor pa Nemčiji in Italiji. Izjava, ki je predložil resolucijski odbor, pravi, da SNPJ obsoja fašistično diktaturo, in dalje, da bo SNPJ podpirala gibanje za demokracijo v VSAKI deželi. Max je hotel bolj definitivno odsodbo diktature, pa se je zameril veliki večini delegatov zahteval, da morajo vsi obiskovalci na galerijo, ga je ubogal tudi Nace. Ampak ker je izgubil eno oko in v veliki meri tudi sluh, mu galerija ni ujajala. Prišel je nazaj v dvorano in se vselel blizu slavnih delegacij. Nihče več ga ni odganjal.

Rojak Petavs iz Little Fallsa, N. Y., je konvenciji ponudil svoj park v spominski namen. Imenoval se naj bi na primer — tako je on sugeriral — Canarjev - Kristanov-Zavertnikov park. V njemu je prostora za "parkanje", pekli bi lahko janci, se zabavali in sklepali, kakšno čimprej predelati ves ta svet v en sam ogromen pikniški park. Ponudba je bila vse na znanje.

FORDOV DELAVCI NOCEJO "FORDIZMA"

Kakor v Detroitu, nadleguje Henry Ford s propagando proti uniji tudi svoje delavce v Kansas Cityju. Mo. v protest proti njemu so pometali vse njegove pro-

pagandistične letake na kup in jih začigali. Organizirani so v uniji avtih delavcev, ki pripada CIO. Njihova zadnja stavka je bila kmalu poravnana.

Predsednik konvencije Matt Petrovič se je samo enkrat resnično razjezik in celo zapretil, da bo službo pustil, če slavna delegacija ne bo zapopadla, kaj pomeni beseda sodelovanje. Vidmar je protestiral in vplil "konfuzija", kot običajno, delegat Trebec pa je tudi postal jakhud. Bogve čemu je Petrovič smatral, da se Trebec jezi nanj, pa je stresel nekoliko tako ostre graje nad svojim clevelandskim kolegom. Stvar se končno prisrčno poravnala brez nadaljnih incidentov.

Poročevalka "Enakopravnosti" je bila ves čas Mary Ivanush (Grillova Mary). Urednik "Glasa Naroda" Ivan Terček je bil navzoč le prvi dan, "da dobi vtise", kakor je dejal, in potem ga ni bilo več. Na obisk so prišli večkrat tudi uredniki glasil drugih slovenskih organizacij, kot Vatro Grill, urednik "Napredka", Anton Terbovec, urednik "Nove Dobe", in Ivan Zupan, urednik "Glasila KSKJ".

Ena izmed najbolj častitljivih osebnosti je bil na konvenciji delegat Frank Keržec iz New Yorka. On je bil eden graditeljev SNPJ v njenih prvih letih, njen glavni tajnik in prvi urednik njene glasila, kateremu so nasprotvili očitavli, da ima zeljnatno glavo. Namesto rabi na glasilu, ne Keržec, pa je dejal, da je med to in med konvencijami onih dni velika razlika. Je verjetno.

V predsedništvu konvencije je bila mlada generacija zastopana z Max E. Kumerjem iz Pensylvanije. Jako prikupen fant. Dejal je, da se je naučil veliko slovenskih besed, naprimjer, "priobčiti", "izključiti", "govorniško listo se naj črta" itd. On je navdušen pristaš demokracije, čita "New Leader", in je včlanjen v social-demokratični federaciji. Predlagal je, da se naj resolucijo o načelih vrne tozadnevnu odboru, da v nji odsodi ne samo fašistično, ampak vsako drugo diktaturo. Max pač ni sumil, da bi tako besedilo povzročilo veliko debato in nepotreben razprtijo, kajti taka izjava bi bila v bistvu bolj klofuta sovjetski Rusiji kakor pa Nemčiji in Italiji. Izjava, ki je predložil resolucijski odbor, pravi, da SNPJ obsoja fašistično diktaturo, in dalje, da bo SNPJ podpirala gibanje za demokracijo v VSAKI deželi. Max je hotel bolj definitivno odsodbo diktature, pa se je zameril veliki večini delegatov zahteval, da morajo vsi obiskovalci na galerijo, ga je ubogal tudi Nace. Ampak ker je izgubil eno oko in v veliki meri tudi sluh, mu galerija ni ujajala. Prišel je nazaj v dvorano in se vselel blizu slavnih delegacij. Nihče več ga ni odganjal.

Rojak Petavs iz Little Fallsa, N. Y., je konvenciji ponudil svoj park v spominski namen. Imenoval se naj bi na primer — tako je on sugeriral — Canarjev - Kristanov-Zavertnikov park. V njemu je prostora za "parkanje", pekli bi lahko janci, se zabavali in sklepali, kakšno čimprej predelati ves ta svet v en sam ogromen pikniški park. Ponudba je bila vse na znanje.

Clevelandski rojak Frank Oglar je neki skupini priporočal, da naj deluje za pomirjevanje odnošajev v metropoli. Kakšnih odnošajev? Ali morata med socialisti in drugimi naprednimi ljudmi? Ne. S socialisti sploh ni mogoče delati. Bila je gnječa in nisem imel prilike vprašati, ali zato, ker ne dela, ali radi tega, ker so netolerantni. Verjetno, da so bili po konvenciji mnogoteri Clevelandčani utrujeni in da z očitki in kritikami o aranžmäni niso štedili. To se dogaja v vsakem takem slučaju vseporosod. Pomirjevalno taktiko vrše v razprtijah te vrste, če so razprtije — zmerom le domaći ljudi.

Lemon je dobil na konvenciji nekaj reklame, ampak nicensar za odpustke in maše. Louis Pier je gospode franciškane upravičeno kritiziral, ko jih je dejal, da so ga pošteno polomili. Za SNPJ je nesmiselno, da se bi sploh ukvarjal z njimi, toda franciškanski letak

v veseli družbi v prirodi. Obenem pa nam boste pripomogli gmotno in moralno s svojo načinostjo. Na svidenje!

John Krebel.

Seja kluba brezposelnih

Chicago, Ill. — Seja kluba brezposelnih št. 61, pripadajoč Worker's Alliance of Cook County, bo v četrtek 3. junija v spodnji dvorani SNPJ. Na dnevnem redu bo med drugim poročilo o relifu in delu pri WPA. Nadzorni odbor bo poročal o računih in stanju klubove blagajne, veselici odbor pa o zadnjih klubov priredbi. Možno je, da dobimo na to sejo tudi govornika. Udeležite se je vsi in povabite s sabo prijatelje in znance. Po seji bo na vsočim postreženo z lunčem in vinom. Pridite vsi!

J. Oblak.

Politični manevri v Rumuniji

Na Rumunskem že delj časa vre. Gre za fašistično skupino, ki si želi dobiti oblast, in pa za narodno kmetsko stranko, ki je bila v vladu takrat, ko se je vrnila na prestol kralj Karol. Kralj je baje nasprotni fašistom iz razloga, ker je njegova pričeljica židovskega pokoljenja in fašisti pa so najhujši sovražniki židovstva ter njenevpliva v vladi.

RIREDBE KLUBOV J. S. Z.

V slednjem seznamu so priredbi klubov JSZ, konferenčnih organizacij in socialističnih kulturnih društev:

JUNIJ

CLEVELAND, O. — Skupni piknik soc. pevskega zbor "Zarja" je v skupnosti s konferenčno organizacijo in socialističnimi kulturnimi društvami.

JULIJ

MOON RUN, PA. — Piknik klubu it. 175 v nedeljo 11. julija na Portman's Grove.

AVGUST

MOON RUN, PA. — Piknik v prireditvi klubu it. 175 v nedeljo 1. avgusta.

OKTOBER

CHICAGO, ILL. — Dramski prireditvi klubu it. 1 JSZ v nedeljo 17. oktobra.

NOVEMBER

CHICAGO, ILL. — V nedeljo 13. februarja dramski predstava.

CHICAGO, v nedeljo 10. aprila koncert "Save".

DECEMBER

CHICAGO, ILL. — Dne 31. decembra Silvestrovna zabava klubu it. 1 JSZ v dvorani SNPJ.

1938.

CHICAGO, v nedeljo 13. februarja dramski predstava.

CHICAGO, v nedeljo 10. aprila koncert "Save".

CHICAGO, v nedeljo 1. maja pravomajsko slavlje.

ANGELO CERKVENIK:
"DVOJNIK"
ZGODBA VOJNEGA UJETNIKA

Nadaljevanje.)

— Kakor bakterije, je morda, ki pridejo v mleko, kakor bacili, ki se zagrijejo v zdrava pljuča, je ta parlament. Dokler ga ni bilo, je bil red, je bila disciplina. Zdaj pa! Ali se sploh upajo koga ustreliti? Ti stega Adlerja čuvajo kakor porcelanasto pupo! Vojaki bježijo kar v množicah! Častniki so postali glubi in stepi za vse, kar se v državi godi. Samo ponujajo, popovijo ter se vlažejo z njevrednimi ženčinami. Človek bi obupal!

Avtor je bobnal s prsti po mizi.

— Je pač tako, gospod polkovnik! Nič ni večnega, nič ni trajnega, nič ni občevljavljenega. Za časa Kristusa pocestničca — danes svetnica! Včeraj vojak, danes prebežnik. Včeraj ministrski predsednik, danes prah in pepel. Danes še cesar, jutri bo ubežnik, danes predmet navdušenih ovacij in manifestacij, jutri bo Pavliha, ki bo v zavboj vsej Evropi! Že Heraklit, stari, temni Heraklit je doumel, da vse teče, da vse drvi, da je prava vsebinu življenja in vsega obstoja vobče razvoj!

— Da nič stalnega?

— Nič, absolutno nič, gospod polkovnik! Samo večno gibanje je stalno.

— To je filozofija prekučuh! Pa bog, ali se bog tudi spreminja?

— Tudi bogovi se spreminjajo.

— In vi ste avditor?

— Tako je, avditor sem; sem pa danes popolnoma drugačen avditor, nego sem bil l. 1914. Po 70 smrtnih obsoobah sem nehal verjeti v stalnost obstoječih stvari.

— Mogoče ste se spremenili vi, mogoče so se spremenili vse, jaz pa sem ostal, kakršen sem bil.

— L. 1914. niste dvomili o nictem. Iz vašega današnjega modrovanja pa sem spoznal, da dvomite o vsem. Kdor vas je videl pred štirimi leti, vas danes ne bi več spoznal. Tako zelo ste se spremenili.

— Prazne čenče, gospod avditor! Preveč mi je že tega čekanja! Povejte mi rajši, kaj ste spustili Helo!

— Vendar ne mislite, da bi mogel popolnoma nedolžno dekle držati v zaporu samo zato, ker se vam ni hotela — vdati.

Polkovnik je vzrojil.

— Pazite na svoje besede, gospod avditor!

— Ali ste ob pamet, gospod polkovnik, da se tako pobalinsko derete nad menoj?

Polkovnik se je takoj umiril.

— Ali je Hela rekla, da...

— Rekla ter tudi v zapisniku izjavo podpisala.

— In vi ste ji verjeli?

— Verjel sem jii.

— Ne morem tajiti, čeprav ni popolnoma tako, kakor pravite...

— L. 1914. ne bi bili napravili kaj podobnega. To je nečastno!

poučevanje latinščine in francosčine. Njegova ponudba je bila zelo ugodna ter sem mu pisal. Samo hrana, stanovanje in petedenat kron na mesec.

— Zakaj je tako kmalu odšel?

— Prišla je neka gospodična. Odšla sta skupaj pred kakšnim dobrim tednom. Zelo mi je bilo žal, ker je bil v svoji stroki korenito podkovan ter je moja hčerka, ki jo je poučeval, neverjetno hitro napovedala.

— Tista gospodična je bila sestra Hela. Prav zavoljo nje sem prišel.

— Zavoljo nje?

— Da, pred štirimi ali petimi dnevi so jo zaradi tistega dozdevnega Schmiedingerja zaprla.

— In? Kaj morem jaz pomagati?

Graščak je vprašal popolnoma mirno, kakor da mu je ušoda Hele deveta skrb.

— Sestra Hela je popolnoma nedolžna. Zaljubila se je v Franceschinija.

— Kaj pravite? V Franceschinija?

— Da, v ubežnika Franceschinija, ki se skriva pod lažnim imenom.

— Čakajte, čakajte, poklical bom svojo hčerko. Njo bo roman bolj mikal. Hildergard ima več smisla za romantiko.

Nemara jo je njen učitelj nekoliko bolj intenzivno mikal, nego se za dobro vzgojimo dekle spodbidi. Ta roman jo bo morebiti iztreznil...

— Ne, gospod graščak!

— Zakaj pa ne? Hildegard je močno klepetava. Vse vam bo povedala, vse pojasnila.

Graščak je odšel.

(Dalje prihodnjič.)

O konvenciji SNPJ in drugih važnih stvareh

Bridgeport, O. — Ker vem, da bo več dopisnikov poročalo o poteku konvencije SNPJ in največjem banketu v SND v soboto 22. maja, vsled tega o tem ne bom pisal. Rečem le to, da kaj takega še nisem videl, četudi sem bil že na mnogih zborovanih in bankethih. Program je bil lep, posebno pa se mi je dopadel a stop naraščaja.

Mladinski zbori so peli na radio in napravili na poslušalce izredno lep vtis.

Druga važna stvar, ki me je zelo razvesila, je bila konvencija SNPJ. Razpoloženje na zborovanju je bilo mirno in konstruktivno. Lemontska propaganda je strnila vse sile v odločen nastop za principe SNPJ in za svobodno misel.

Delegatje so mi pravili, da je propaganda proti jednoti iz nasprotnega tabora dobro učinkovala v korist SNPJ, kajti vsak je bil odločen v skupnem mišljenju, da jednota ostane v svojem delavskem stališču.

To sodelovanje, ko sem posetiš konvencijo, so bile sprejete vse točke načelne izjave in doble soše dodatna ojačanja — brez vsake opozicije. Kajti velika večina delegatov je prisla na konvencijo pripravljena na to, majhna, neznačna manjšina pa je molčala, ker se je bala, da se bolj osmeši.

Dober zaključek je tudi to, da se je konvencija izrekla, da bo podpirala kulturne delavskie ustanove kot sta Prosvetna matrica in pa Cankarjeva ustanova. Moji starci prijatelji so bili takoj pri meni in me zagotovili: "Jože, nič se ne boj, še bomo napredovali, še orali in delali za napredno stvar pod okriljem SNPJ! Nadaljevali bomo in podkrepili naše delavskie smernice in svobodno misel v SNPJ!"

Seveda sem bil vesel tega zagotovila. Sešel sem se z mnogimi somišljeniki in znanci. Nace mi je rekel, da bi me tudi Witkovich rad spoznal, pa ga nisem mogel najti, četudi sem bil vso noč v SND in spet v nedeljo popoldne. Ob 6. zvečer pa sem se moral posloviti od Clevelandana in se odpraviti proti domu. Ako ne bi imel tako odgovornega dela, bi ostal par dni, ker sem se precej dobro počutil. Rečem pa to, da sem bil vesel, da sem bil tista dva dni v metropoli. Iskreno se zahvaljujem vsem v Clevelandu in pa vsem prijateljem-delegatom, ki so se me spomnili z dospicnicami, ker vem, da so vsi citatelji tega lista.

Seveda sem bil vesel tega zagotovila. Sešel sem se z mnogimi somišljeniki in znanci. Nace mi je rekel, da bi me tudi Witkovich rad spoznal, pa ga nisem mogel najti, četudi sem bil vso noč v SND in spet v nedeljo popoldne. Ob 6. zvečer pa sem se moral posloviti od Clevelandana in se odpraviti proti domu. Ako ne bi imel tako odgovornega dela, bi ostal par dni, ker sem se precej dobro počutil. Rečem pa to, da sem bil vesel, da sem bil tista dva dni v metropoli. Iskreno se zahvaljujem vsem v Clevelandu in pa vsem prijateljem-delegatom, ki so se me spomnili z dospicnicami, ker vem, da so vsi citatelji tega lista.

Ti stiki, ki se sedaj nadovezujejo z obiski vodilnih sodrugov političnega in strokovnega gibanja iz ČSR v Jugoslaviji in obratno, so predvsem velikega moralnega pomena in velika moralna pomoč socialističnemu gibanju v Jugoslaviji, ki pod-

There's Someone A-Knocking at Your Door

OUR FALCON CORNER

Activities from Week to Week

At the Red Falcon meeting held on May the twenty-second, the Falcons decided not to have any meetings during the summer vacation. This is being done because many of our Falcons are going on vacations and will be gone for quite some time. The last meeting will be held on June 12th. It has been suggested that the Falcons have another outing.

* Our Clarendon Hills Outing

On May fifteenth we Red Falcons had a picnic in Clarendon Hills. We got on the train at nine thirty. When we got off the train in Hinsdale, we looked for Mitzi Owen, and when she came with her cousin and a boy named Johnny we started to hike to Clarendon Hills. On the way the Falcons girls sing songs and the boys played catch. When we got to Clarendon Hills we went to Mitzi Owen's home which was our headquarters for the day. We all sat down and rested and some of us sat on the floor. Then after a while the Falcon boys went out and played baseball. Then after some time we all went to Kobal's place where some of the Falcons bought ice cream. Then we all played baseball, the girls against the boys. Then after a long while we all went to the public school where there is a fine playground. Then we played more baseball in the school yard.

Here are some more hobbies of our Red Falcons. Anton Podbavsek likes to garden; little Bobby Krek likes to sing; Sophie Smagik likes to crochet and stitch; Angeline Pluth likes to tap-dance a lot; and Bobby Skavich likes all sports.

As I have already told you in previous columns, that the South is not fairly land, here is another letter from a poor share-cropper who is living in the South. This letter has been corrected, for it is written by an uneducated negro.

Dear Sir,

Dear Secretary, I find some awful sad news about one of our brothers on Mr. Boss Dulane's place. A pig was killed on the highway. I don't know how long it had been killed, but it had spoiled and had been taken to the woods on a wagon, and Brother George Wells wandered his way to the woods and carried it home and cleaned it for to have something to exist on for food. Later on the same day, Brother Wells was walking down the highway and found a

obstojčimi razmerami še vedno ne more kreniti po poti svobodnega razvoja.

Važni so ti stiki z ozirom na zunanjepolitično koncepcijo (zasnova) sodelovanja držav Male zvez, pri čemer naj omenimo, da bo v Pragi navzoč tudi predstavnik rumunske social demokratične stranke in angleško poslujočih društev S. N. P. J. iz zapadne Penne. Kakor je razvidno iz poročil, bo več društev iz mnogih naselb na jelo avtobuse, s katerimi se bodo na piknikarji peljali v Canton. Mnogo pa jih bo šlo s svojimi avti. Nedelja 13. junija obeta biti pomemben dan SNPJ.

Premagokop v tej okolici že par tednov bolj slabje obratujejo. Wheeling Steel Co. je pa dala par sto delavec "počitnice" za nedolžen čas. Tako opevana prosperitev je še daleč od tistega oglja. To nas opominja, da bo treba še orati in delati ter agitirati, predno bomo dosegli produkcijo za potrabo in ne za profit, kajti bašta sistem tira ljudi v bedo. In ko pride do tega, potem ne bo več treba biti v strahu, da morda jutri dobimo neprostovoljne počitnice.

Joseph Snay.

PONOVNA MANIFESTACIJA ČEHOSLOVAŠKO-JUGOSLOVENSKE SOC. VZAJEMNOSTI

Od 14. do 16. maja t. l. se je vršil v Pragi kongres čehoslovaške socialne demokracije.

Kongres stranke, ki ima v vladu (skupno z nemško socialno demokracijo) štiri ministre, predsednika senata, v parlamentu in senatu ter deželnih zborih pa veliko število poslancev in v svojih rokah celo vrsto občin, je v demokratični državi, kakor je čehoslovaška republika, sam na sebi silno važen dogodek. Saj je v teh deželah politična stranka faktor, ki globoko posega v vse javno in državno življenje.

Položaj čehoslovaškega delavskega razreda je zaviranje vreden, tako v političnem, kakor tudi v socialno političnem in kulturnem oziru. Na tem ima prav gotovo ogromne zasluge socialno-demokratične stranke, ki je bila ne samo ustvarjalna republika, sam na sebi silno važen dogodek. Saj je v teh deželah politična stranka faktor, ki globoko posega v vse javno in državno življenje.

Ko ugotavljamo te vidne, zavidenje vredne politične uspešnosti socialističnega gibanja v čehoslovaški republiki, nam daje letosnji kongres čehoslovaške socialne demokracije še poseben povod, da obracamo svoje poglede v Prago.

Izvrsevalni odbor čehoslovaške socialne demokracije stranke je povabil na kongres tudi dva predstavnika bivše Socialistične stranke Jugoslavije ss. dr. Živka Topalovića in Josipa Petnjana.

Ze večkrat izražena želja po sodelovanju med socialističnim gibanjem občin držav dobičiva s tem povsem konkretnejšega izraza in, kakor upamo, za trajno.

To in edino le to, poleg demokratično usmerjenih sil, koncentriranih okoli predsednika republike T. G. Masaryka, je prepričilo, da ni čehoslovaško socialistično gibanje zadeda ista zla usoda, kot močna socialistična delavska gibanja v sosednjih državah, da je čehoslovaška republika sredi poplave evropskega fa-

šizma ostala zeleni otok demokracije, kjer so po tragih dogodkovih v Nemčiji in Avstriji, mnogi politični emigranti našli vsaj začasno svoj azil.

Pozitivna politika socialne demokracije pa je tudi omogočila zagotoviti nemoten razvoj demokracije v republiku za dolegno dobo z izvolitvijo vrednega naslednika Masarykovega, dr. Beneša, za predsednika republike.

Ko ugotavljamo te vidne, zavidenje vredne politične uspešnosti socialističnega gibanja v čehoslovaški republiki, nam daje letosnji kongres čehoslovaške socialne demokracije še poseben povod, da obracamo svoje poglede v Prago.

Izvrsevalni odbor čehoslovaške socialne demokracije stranke je povabil na kongres tudi dva predstavnika bivše Socialistične stranke Jugoslavije ss. dr. Živka Topalovića in Josipa Petnjana.

Ze večkrat izražena želja po sodelovanju med socialističnim gibanjem občin držav dobičiva s tem povsem konkretnejšega izraza in, kakor upamo, za trajno.

Ti stiki, ki se sedaj nadovezujejo z obiski vodilnih sodrugov političnega in strokovnega gibanja iz ČSR v Jugoslaviji in obratno, so predvsem velikega moralnega pomena in velika moralna pomoč socialističnemu gibanju v Jugoslaviji, ki pod-

Ali je res?

Warney & Swasey kompanija v Clevelandu dokazuje s statistiko, da zelo primanjkuje mehanikov za izdelovanje finoge orodja in strojev in tudi delavec več drugih strok.

Naj živi socialna demokracija Čehoslovaške!

Naj živi socialistična gibanja v Podunavju in na Balkanu, mednarodno povezane s Socialistično delavsko internacionalno! — Del. Politika.

D. F. PAULICH
ZOBOZDRAVNÍK

Ordinira vsak dan razen srede od 9. zjutraj do 9. zvečer.
V nedeljo po dogovoru.
PHONE: CICERO 610

2125 SO. 52ND STREET
CICERO, ILL.

National Action Committee Moves BORN TO EARLY For First Nation Wide Registration Of Socialist Party Members

Campaign for Party Press, Drastic Tightening Up of Party Machinery and Membership Drive Mapped in Forward Push

CHICAGO, Illinois.—With the new centralized machinery and program of the Socialist Party U. S. A. as established by the Special 1937 National Convention in final shape after the Philadelphia meeting of the National Executive Committee, the full time National Action Committee last week moved full speed ahead on the program of shaping the Party into a disciplined national instrument for Socialist struggle. The annual registration of Party members provided for in the new constitution, with the authority granted by the N. E. C. at Philadelphia was to begin June 1st.

Simultaneously the National Action Committee set in motion measures for establishing the Socialist Call, the Party's propaganda arm and mass organizer in Chicago, under the direct control and direction of the National Office. Arthur G. McDowell, state and county Party secretary in Illinois for the last three years and member of the National Executive Committee since recently, was curiously instructed to resign all other Party posts by June 1st and take over the newly created post of Manager of the Socialist Call. The new manager was further instructed to make immediate arrangements for publishing of the Socialist Call in Chicago and launching a national drive for increased Party support of the press, both in terms of finance and subscriptions.

Under the terms of the Party registration every Party member without exception must register with his Local by July 15th. On that date all present membership cards are revoked and new membership cards will be issued to all registered Party members. The registration will be taken by all Local organizations and their subdivisions on three part forms which will be forwarded to state and national offices to establish clearly who and what is the membership of the Socialist Party.

The registration will be made the occasion for popularizing the new Party approach and organization structure. The Socialist Handbook of 1937 containing the new Party constitution, Convention resolutions and directives will be off the press in time for the beginning of the registration. In the reviving of inactive members and the drawing in of new members and the rebuilding of the local organizations, which will be the three most important results of the registration there will be three main organization drives:

1. Emphasize the new conception of Socialist activity in terms of disciplined work in the trade unions, fraternal and other mass organizations of workers.

2. Build the Party press thru a drive to make every Party member a subscriber to the Socialist Call and the American Socialist Monthly by the end of the registration.

3. Revive thousands of inactive members who have temporarily dropped out of Party work and fit the many new members of the Party won by Socialist leadership in the trade union and unemployed organization struggles into an expanding and changing Party machinery.

The National Action Committee

THE PROFIT SYSTEM MUST GO?

Harry Hopkins, works progress administrator, says that the problem of unemployment is a permanent one and that the government must be prepared to support an army of 7,000,000 jobless at all times.

This is what he said to a house subcommittee on appropriations where he sought an appropriation of \$1,500,000,000 for the next fiscal year's relief, beginning the first of July.

What a confession of the failure of the present social order!

For it is only while the profit system of capitalism lasts that seven millions or any other number of millions of unemployed are a part of the "natural" process.

The exact number of millions of unemployed during capitalism's "prosperous" years may be seven or it may be more or less than seven, but it will be several millions. Not all will be employed except when the country is at war. There would be more millions unemployed right now if it were not for preparations for war.

To such a pass has capitalism come!

Even in Russia, as backward as that country was, collectivization has abolished unemployment.

In our own country, collectivization could be brought about in a peaceful and democratic manner, and it would abolish unemployment equally among the various fields.

GUFFEY COAL ACT GOES IN EFFECT FOR FOUR YEARS

Signing of the Guffey coal act and appointment of a bituminous coal commission was announced at the White House. The law went into effect June 1 for a period of four years.

Basically the bill is the same as outlawed last year by the Supreme Court in a 6-3 decision. It attempts to stabilize the coal industry by providing machinery through which bituminous coal operators may establish minimum price levels for different grades and types of coal. It also attempts to divide the market among the various fields.

as surely here as in Russia. Can't you see — men and women — that it is the profit system that stands between you and jobs?

Can't you see that it is the profit system that stands between you and prosperity?

Can't you see that it is the profit system that stands between you and a high standard of living?

The profit system must go!

—M. L.

Our Doings Here and There

By Joseph Drasler

Some of the greatest tragedies of history concerned geniuses who lived centuries before the march of discovery permitted the maximum use of their gifts. Consider a few. Think of poor Julius Caesar, Alexander the Great, Attila the Original Hun, and Hannibal, all gifted killers, and all living hundreds and hundreds of years before poison gas and bombing planes were invented.

And what about Torquemada, the Inquisitor? He could only laugh fiendishly a few hours as his victims writhed in the tortures—of being burned at the stake or broken on the wheel. Nowadays, since the invention of the Profit System, he could kick his victim out of a job and revel for months and years at the tortures of the poor devil watching his hungry kids grow thin and sickly, and finally die before his eyes.

The registration, thru a Party wide press campaign will be made the occasion for mobilization around the Philadelphia five point program as adopted by the National Executive Committee. The National Action Committee in taking this initiative gave clear indication of the belief pervading all thoughtful Party ranks that the Socialist Party dare not delay and hesitate amid the uncertainty and lax morale of the period before the National Convention but must gather all its energies for a supreme effort to make certain sharp advances before the next critical few months can pass.

Then there was Dante, the Italian poet, author of the immortal "Inferno", which describes in sulphurous detail the terrors of the damned. What a poem Dante could have written had he lived to see a Ford plant assembly line!—Am. Guardian.

There was Benedict Arnold, a bush league traitor of American Revolutionary days, whose reward for his genius at treachery was small indeed. If he had lived until the modern American press came into being, he would have seen traitors like General Franco in Spain lauded as saviors of civilization. Benedict, you were certainly born to soon.

Draw a circle around June 9th on your calendar, members of the Social Study Club, and make no other arrangements for that evening because that is the date of our next meeting. The meeting is to be held outdoors—the place to be announced soon. All members with ears are requested to bring them along with the gas tank full so as to help to take care of the transportation problem. The arrangements committee has a good program arranged for the evening.

We had a chance to chat with a number of the delegates from the Western part of the country the early part of this week while they stopped off here at the office of Proletarec on their way back home from attending the Eleventh Regular Convention of the SNPJ. Most of the comrades are well satisfied with the outcome of the Convention, and are going back home with a feeling of satisfaction, a feeling that they did some good work. The resolution that we as Socialists should be happiest about is the one which strengthens the labor enlightenment and free thought policy of the SNPJ. The resolution recognizing the CIO, the donations to the Spanish Loyalists and to Tom Mooney as well as recognizing the SNPJ employees union was all good work and shows that the organization is living up to the policy on which it is organized. A larger number of our comrades are on the Supreme Board then before the Convention.

About twenty-five members were present at the meeting of Branch 1, SLC, last Friday evening at the SLC. This was a smaller attendance than usual because of the fact that a number of the comrades were still away at the SNPJ Convention. At the next meeting the discussion will center on the SNPJ Convention and will be very interesting. Every member should make it his duty to be present at that meeting. The date—June 25. At Friday's meeting the Socialist Party's plan of moving the Socialist Call to the city of Chicago and of establishing a Cook County party headquarters which would be a Socialist center and meeting place granted.

More Charters Soon

More applications have been received, it was said at the CIO offices and charters will be issued as soon as the applications have been investigated and approved.

Until recently the CIO has followed a declared policy of spending its efforts only on major organizational drives but more attention is now being paid to organization in diversified fields as illustrated in the list of local industrial union charters granted.

What this country needs is not

more judges at \$20,000 a year, but

in the full sense of the word, were more jobs at \$3,000 a year.

"The Larks, Still Bravely Singing, Fly, Scarce Heard Amid the Guns Below!"

Prieto Plans Wide Offensive; Will Unify All Armies

New "Win-the-War" Cabinet Is Headed by Dr. Juan Negrin

Labor—Jaime Ayguade, Catalan Left Republican.

The new Foreign Minister was Premier last August and early September and Minister without portfolio in Mr. Largo Caballero's Cabinet.

It is felt that the outstanding figure of the day is Mr. Prieto, whose new post combines the former Ministries of War, Air and Marine. It was Prieto who built the air force into the mighty weapon which turned back the Italians on the Guadalajara and Cordoba fronts. Prieto was also the strong man in Madrid when Franco expected to walk down the Gan via a few days after the rebel armies reached University City. Franco is still waiting for that walk.

The new cabinet has rejected the policies of the Anarcho-Syndicalists and is conducting an energetic cleanup campaign to unite all forces behind the "Win-the-War" Cabinet which was selected after the Communists had refused to support Largo Caballero and his demands to unite the war, air, and marine ministries and the premiership in one portfolio.

Will Wipe Out Dissension

Negrin has vowed to smash all attempts of Anarchists and disguised Fascists to create dissension and hurt the campaign of the Loyalist armies. He is strongly supported by the most powerful labor group in Spain, the Socialist, U. G. T. or General Union of Labor. The new cabinet marks a radical departure, since it is the first cabinet since the revolt flared up nearly a year ago which does not contain Largo Caballero and Alvarez del Vayo.

The Cabinet list follows:

Premier and Minister of Economics—Dr. Juan Negrin, Socialist.

Foreign Affairs—Jose Giral Perera, Left Republican.

National Defense—Indalecio Prieto, Socialist.

Justice—Manuel Irujo, Basque Nationalist.

Interior—Julian Zugazagoitia, Socialist.

Education and Hygiene—Jesus Hernandez, Communist.

Agriculture—Vicente Uribe, Communist.

Public Works and Communications—Bernardo Giner de los Rios, Republican Union.

He is immensely popular here and is expected to proceed at once with a complete reorganization of the fighting services and as soon as possible to put every ounce of strength he can muster into a general offensive on all fronts. Loyalists refer to him as the dynamo of the government cause, and as Minister of National Defense in the new cabinet he becomes the key-man in all loyalist Spain.

He will begin work at once to enlist in the army as soldiers under army discipline the tens of thousands of volunteer members of the Socialist and Anarcho-Syndicalist labor unions, and put them behind the men now in action on the front.—M. L.

The president of the United States has returned from his fishing trip in the Gulf of Mexico. He has returned with his jaws clenched, all set to carry on that fight which he said he had just begun in Madison Square Garden in the last days of the presidential campaign.

Travelling through Fort Worth, speaking to 4,000 A. and M. Cadets, he wept bitter tears over how little the nation was spending on armaments:

"We are spending only 10 per cent to 11 per cent of the Government's income for the Army and Navy, including such cadet trainings as yours. The old world is spending up to 50 per cent for arms."

Leaving aside, for the moment President Roosevelt's mathematics (10 per cent of a very big sum is much more than 50 per cent of a much smaller sum), we have it, on the president's own admission, that more than 10 per cent of our income goes for army and navy. The amount is probably much bigger if we include sums that go toward ship building, aviation, etc. But let us suppose it were only one-tenth of the total government income.

Is it not colossal nerve on the part of the president to enter Washington, with full knowledge of the size of the military costs, and speak about balancing the budget by pruning relief for the unemployed?

The president's offer of a billion and a half is as callous as it is unexecuted.

What is the basis for the president's offer of one and a half billions? He has offered no facts; no accurate count. He just hums: "Happy Days Are Here Again!"

But, according to The New York Times, Harry Hopkins, Federal Works' Administrator, is reported as having said in New York:

"No matter what happens, we are going to have four or five millions unemployed."

Harry Hopkins—who ought to know—sees four or five million jobless as an irreducible minimum toward which we are moving. Put plainly: even Hopkins must grant there are at least—and most likely more than—five million out of work.

Even if the president accepts Mr. Hopkins' irreducible minimum, he would be compelled to increase his appropriation—unless he thinks that the jobless can eat in proportion to their work.

What is most galling is to see the praise heaped upon the president from all kinds of high and—even low—places, because of his so-called courageous stand on relief.

Roosevelt has a way of looking good by surrounding himself with a couple of very ugly looking political hombros.

Senator Byrnes (Democrat) gets up and draws out an argument for cutting relief to one billion.

**DO WE NEED
A FEDERAL ANTI-LYNCHING LAW?**

Another answer has been given.

Not satisfied when the accused Negro had been shot and killed by the officers when, they said, he tried to escape while handcuffed, a Georgia mob stole the body from the undertaking establishment, dragged it around the public square, and then buried it.

Yes, we need a federal anti-lynching law to stop such fiendish practices.

NOTE

More English reports and Articles on Page 5.